

Υπέρ του λαού και του έθνους

Γράφει ο **Κωνσταντίνος Χολέβας** – Πολιτικός Επιστήμων.

Το ισχύον Σύνταγμα της Ελλάδος θεσπίζει στο άρθρο 1, παράγραφος 3, ότι: Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από τον λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους... Ο συντακτικός νομοθέτης του 1975 σκοπίμως προσέθεσε την έννοια του Έθνους, η οποία είναι κατά πολύ ευρύτερη από την έννοια του λαού.

Λαός είμαστε εμείς οι Έλληνες πολίτες που ζούμε στο παρόν, έχουμε ελληνική υπηκοότητα, φορολογούμαστε και ψηφίζουμε. Το Έθνος εκτείνεται στον χώρο και στον χρόνο. Περιλαμβάνει τους Έλληνες της Κύπρου, της Βορείου Ηπείρου, της Κωνσταντινουπόλεως, Ίμβρου και Τενέδου, τον Ελληνισμό των Βαλκανίων και της πρώην ΕΣΣΔ, τους Αποδήμους ανά την Υφήλιο.

Περιλαμβάνει επίσης τις παλαιότερες γενιές, εκείνους που αγωνίσθηκαν με πολεμικά ή ειρηνικά μέσα για την ελευθερία μας και την οικοδόμηση του πολιτισμού μας. Η Έννοια του Έθνους περιέχει και τα πνευματικά συστατικά του Ελληνισμού, τα οποία έχουν καταγραφεί ήδη από τον μέγα ιστορικό του 5^{ου} αιώνα π.Χ., τον Ηρόδοτο.

Δηλαδή τη συνείδηση κοινής καταγωγής, τη θρησκευτική μας πίστη, την ελληνική γλώσσα, τα ήθη

και τα έθιμα.

Κάθε κυβέρνηση, κάθε βουλευτής, κάθε δημόσιος λειτουργός, λοιπόν, όταν ασκεί εξουσία, όταν νομοθετεί, όταν λαμβάνει αποφάσεις, οφείλει να εργάζεται υπέρ του Έθνους με την ευρεία έννοια. Να μην λαμβάνει υπ' όψιν του μόνον το συμφέρον των συγχρόνων Ελλήνων, αλλά και την ιστορική, γεωγραφική και πολιτιστική διάσταση του Έθνους. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία στις ημέρες μας, όταν συζητείται η παραχώρηση – ό μη γένοιτο- συνθέτου ονόματος στα Σκόπια που θα περιλαμβάνει τον όρο Μακεδονία.

Πριν ληφθεί η οποιαδήποτε απόφαση καλόν είναι όλοι να συνειδητοποιήσουμε τί σημαίνει για το Έθνος μας αυτό το βαρύ όνομα: Μακεδονία. Να θυμηθούμε ότι έχουμε χρέος να κρατήσουμε άθικτη αυτή την άρρηκτη σύνδεση της Μακεδονίας με τον Ελληνισμό. Μία σύνδεση που ξεκινά από τα αρχαία χρόνια με τα ελληνικά ονόματα των Μακεδόνων βασιλέων και με την εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου υπέρ των δικαίων και των συμφερόντων του Ελληνισμού.

Μία σύνδεση που συνεχίστηκε με τους μακροχρόνιους αγώνες των Μακεδόνων υπέρ Ορθοδοξίας και Ελληνισμού. Πόσα άραγε ελληνόπουλα διδάσκονται στο σχολείο ότι οι περισσότεροι συνεργάτες του Ρήγα Φεραίου ήσαν Μακεδόνες;

Πόσοι Έλληνες γνωρίζουν ότι, πριν συγκρουσθεί με τον Παπαφλέσσα στο Μανιάκι, ο Ιμπραήμ αντιμετώπισε στον Σχοινόλακκα Μεσσηνίας τον γέρο-Καρατάσο με τους Μακεδόνες του; Ευτυχώς που υπάρχει η Εκκλησία μας, η οποία τιμά τη μνήμη των Νεομαρτύρων της Νάουσας του 1822.

Όπως έγραψε ο Κωστής Παλαμάς: «Χρωστάμε σ' όσους ήλθαν, πέρασαν, θα 'ρθούνε, θα περάσουν. Κριτές θα μας δικάσουν, οι αγέννητοι, οι νεκροί!» Ας μην βάλουμε την υπογραφή μας σε οποιαδήποτε σύνθετη ονομασία που θα περιέχει τον όρο «Μακεδονία».

Άρθρο στην ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, 11.2.2018